

Geachte meneer/mevrouw,

Bedankt voor uw zorg omtrent het geven van onderwijs aan ons kind en andere kinderen die thuisonderwijs krijgen na het indienen van richtingbezwaren. Met name om de manier waarop het gegeven wordt en hoe bekwaam de ouders zijn, het draait immers om het investeren in de toekomst van een kind die ook deel uitmaakt van de maatschappij. Ik kan me alleen niet vinden in de manier waarop het bereikt zou worden middels de weg die in het wetsvoorstel beschreven wordt.

Mijn bezwaren zijn hieronder toegelicht:

- Het afsnijden van de weg om van thuisonderwijs gebruik te kunnen maken door een breder groep mensen, namelijk thuiszitters en mensen met allerlei beperkingen, maar die alsnog kunnen en willen leren. Door het opnemen van thuisonderwijs in de wet, zou het geven van een passende onderwijs voor deze groep mensen mogelijk worden.
- Verder zouden ouders met inrichtingsbezwaren ook vrijheid kunnen krijgen om thuisonderwijs te mogen kiezen. Deze unieke vorm van onderwijs is intensief en vraagt veel van de ouders, zowel financieel als in energie en tijdsinvestering. Hierdoor is het alleen maar logisch dat het tot een beperkte groep mensen zou blijven. Dat zullen vooral ouders zijn die er bewust voor zullen kiezen en daardoor hun best zullen doen om een juiste en zo goed mogelijk onderwijs te verzorgen voor hun kind.
- Het geven van thuisonderwijs zoals volgens dit wetsvoorstel zou de ouders extra veel financiële uitdagingen bezorgen. Het zou het beste zijn als alle kinderen voor hun onderwijs een bedrag zouden mogen ontvangen en dat de onderwijzers het kunnen besteden voor het materieel, bijscholing, uitstapjes naar musea ed met een doel om het leren te bevorderen.
- De toetsing zou voor onze doelgroep zwaarder gehanteerd worden dan voor scholen die niet door de overheid gefinancierd worden. Graag zou ik het verplicht karakter ervan op dezelfde wijze gedefinieerd willen als bij de bovengenoemde onderwijsinstellingen.

Hieronder nog meer punten en mijn visie op hoe we thuisonderwijs zien en ervaren.

Voor ons is het verzorgen van het onderwijs aan ons kind een heel breed begrip. Het eindigt niet met grammatica en tafels leren. Het is ook een voorbeeld geven in de juiste normen en waarden, ervoor zorgen dat er sociale vaardigheden zich kunnen ontwikkelen door met verschillende leeftijden om te gaan en samen te werken, in tegenstelling tot het beperken van een groep met voornamelijk leeftijdgenoten.

Dit is een heel bewust en leerzaam traject. Als ouders groeien we mee met ons kind. Dit herken ik bij andere ouders die ik ken uit het thuisonderwijs netwerk.

Het is ook respecteren van het ritme van het ontwikkelen en leren die bij het kind past. Wanneer een kind geboren wordt, heeft het zijn ontwikkelingsritme in het groeien en ontwikkelen (leren lopen, praten, tandjes ed), dit eindigt niet ineens met de leeftijd van 4 jaar, wanneer een kind naar school gaat en

ineens klassikaal iets moet presteren en er toetsen over moet maken om te kijken hoe het ten opzichte van de gemiddelde zit. Naar mijn mening worden er veel kinderen juist onzeker over. Bij thuisonderwijs-kinderen is er geen grens in het voorschoolse leeftijd en wanneer ze ineens verwacht worden om te moeten lezen of rekenen enz. En dit komt naar mijn inziens oa doordat het ritme van het ontwikkelen en leren van het kind gerespecteerd wordt. Overigens ben ik ervan overtuigd dat het leren lezen en rekenen een logisch gevolg is van het leven in de huidige maatschappij. Het is overal aanwezig en niemand kan eromheen. Natuurlijk, zijn wij wel bezig om het verder uit te diepen en het geven van handvaten om het verder te leren. Dat vinden we uitermate belangrijk om te slagen in de maatschappij.

Door het bovengenoemde, denk ik dat het verplichte toetsen juist averechts zouden werken. Dat zou juist extra stress kunnen creëren: bij de ouders om hun kind volgens het schoolse systeem naar de kerndoelen klaar te stomen; bij de kinderen doordat ze voor hun breinontwikkeling eraan toe is, vaardigheden te moeten leren die met meer energie en losgekoppeld van de tastbare wereld aangeboden worden. Deze inefficiënte manier van leren werkt niet samen met de natuurlijke wil om te leren. Bovendien zal er minder tijd overblijven om de interesses van het kind te kunnen volgen, de talenten van thuisonderwijs-kinderen kunnen ontplooiën doordat ze heel gericht en onafgebroken bezig kunnen zijn met datgene waar hun interesse naar uit gaat. Hierdoor kunnen ze buitengewoon uitblinken in uiteenlopende richtingen en ver boven gemiddelde ontwikkeld zijn in iets. Wanneer daar minder energie en tijd voor zal zijn, komen deze talenten minder tot hun recht.

Het kind stelt ontelbaar aantal vragen over onderwerpen van zijn/haar interesse, daar kan de ouder op inspelen. Dit is het voordeel van 1-op-1 onderwijs systeem. Door deze uiteenlopende vragen te behandelen, komen ineens veel begrippen aan bod, er zal uit veel verschillende 'vakken' informatie gewonnen worden. Hiermee is het dynamisch en kindgericht onderwijs mogelijk. Voor ons werkt het het beste om deze zogenaamde intrinsieke motivatie te behouden. Het willen leren is, zoals eerder gezegd, van nature aanwezig bij kinderen.

We gaan ook daarom graag op pad om interesses te prikkelen in een breed scala van onderwerpen, denk hierbij aan musea, natuurgebieden, speeltuinen, andere kinderen, of simpelweg boodschappen doen of een rondje fietsen. Het leren is namelijk overal en altijd aanwezig. Met de intrinsieke motivatie blijft het leren leuk.

Als ik denk aan het punt van de toetsen afnemen, of op gesprek komen met een leerplichtambtenaar, dan wordt er voor mij niet voldaan aan de eigenheid van het kind, zijn ontwikkelingsritme, als de intrinsieke motivatie. Dan zijn we alleen bezig met het schoolse overbrengen dat een verplicht karakter heeft.

Wij hebben volkomen vertrouwen dat ons kind over de juiste hoeveelheid stof te weten komt en vaardigheden ontwikkeld om verder te kunnen gaan studeren en slagen in het leven. Als die het zou willen kan die naar het hoger onderwijs en anders naar het beroepsonderwijs. Maar met het kiezen voor de weg naar een beroep, blijft de wil om te leren aanwezig bij het kind.

Om meer suggesties te geven over wat ik aangepast zou willen hebben in het

wetsvoorstel:

in plaats van de verplichte toetsen, zou een onderwijsplan en het toelichten van hoe het onderwijs ingericht wordt voldoende kunnen zijn. Naast het reflecteren van de vorderingen van het kind na het eerste jaar en dan als het gewenst wordt, jaarlijks. Want bij vorderingen zou het duidelijk moeten zijn, dat de ouders pedagogisch-didactisch bekwaam zijn in het verzorgen van thuisonderwijs. De ouder houdt dan zelf de vorderingen bij in een systeem naar keuze.

Ik hoop van harte dat het wetsvoorstel zodanig gewijzigd wordt, dat de bovenstaande punten in behandeling genomen kunnen worden.

Dat het geven van thuisonderwijs een plezierige vorm van onderwijs blijft. En dat de talenten van thuisonderwijs-kinderen ten volste mogen ontplooiën.

Hoogachtend,
een moeder van een thuisonderwijs kind